

Nr 100.

Kungl. Maj:ts proposition till riksdagen angående restitution i vissa fall av skatt å oljekakor och vissa slag av fodermjöl; given Stockholms slott den 15 februari 1935.

Kungl. Maj:t vill härmed, under återopande av bilagda utdrag av statsrådsprotokollet över jordbruksärenden för denna dag, föreslå riksdagen att bifalla det förslag, om vars avlåtande till riksdagen föredragande departementschefen hemställt.

Under Hans Maj:ts

Min allernädigste Konungs och Herres frånvaro:

GUSTAF ADOLF.

Per Edvin Sköld.

Utdrag av protokollet över jordbruksärenden, hållet inför Hans Kungl. Höghet Kronprinsen-Regenten i statsrådet å Stockholms slott den 15 februari 1935.

Närvarande:

Statsministern HANSSON, ministern för utrikes ärendena SANDLER, statsråden UNDÉN, SCHLYTER, WIGFORSS, MÖLLER, LEVINSON, VENNERSTRÖM, LEO, ENGBERG, EKMAN, SKÖLD.

Chefen för jordbruksdepartementet, statsrådet Sköld, anför:

I överensstämmelse med beslut av 1933 års riksdag (R. skr. nr 304) utfärdade Kungl. Maj:t den 14 juni 1933 förordning (nr 329) om skatt å oljekakor och vissa slag av fodermjöl. Enligt förordningen, vilken jämlikt kungörelse den 14 juni 1933 (nr 330) trädde i kraft den 15 juni 1933, skulle för följande slag av kraftfoder, som infördes till riket eller som inom riket tillverkades för försäljning, nämligen oljekakor, mjöl, erhållet genom krossning av oljekakor, och mjöl framställt vid extraktion av råvara, som kunde användas för tillverkning av oljekakor, erläggas skatt med 2 öre för varje

kilogram av varans nettovikt. I 11 § av förordningen stadgades rätt till restitution av erlagd skatt i vissa fall, nämligen för den händelse den vara, för vilken skatten utgått, utfördes till utrikes ort eller svensk frihamn. Närmare föreskrifter rörande sådan restitution hava meddelats i kungörelsen den 20 juli 1933 (nr 488).

Genom förordningen den 24 maj 1934 (nr 177) vidtogs den ändringen i nyssnämnda restitutionsbestämmelse, att rätten till restitution utsträcktes att omfatta ej blott exportvara utan även vara, vilken användes inom riket för framställning av annan vara än kreatursfoder. Ändringen trädde i kraft den 1 juni 1934. Samtidigt meddelades genom kungörelse den 24 maj 1934 (nr 178) om tillägg till kungörelsen den 20 juli 1933 (nr 488) närmare föreskrifter angående villkoren för tillgodonjutande av den utvidgade restitutionsrätten. Enligt dessa föreskrifter gäller såsom förutsättning för rätt till restitution bland annat att vederbörande på förhand skall hava erhållit generaltullstyrelsens tillstånd att begagna sig av sådan förmån, samt att restitutionsansökan skall göras kvartalsvis under månaden näst efter utgången av det kvartal, varunder den ifrågavarande varumängden använts.

1934 års ändring var föranledd av bland annat en framställning från aktiebolaget *Lauxein-Casco*, avseende att möjliggöra undantagande från skattskyldighet av den limfabrikation, som bolaget bedreve, och varvid såsom råvara användes oljekakor och sojamjöl. Ändringen tillicom i enlighet med riksdagens beslut (R. skr. nr 259). Vid den föredragning inför Kungl. Maj:t, som föregick proposition i ämnet till riksdagen (nr 257) framhöll jag, att förordningen om skatt å oljekakor och vissa slag av fodermjöl icke åsyftade beskattning av varor av oförmälda slag, då de komme till användning för framställning av annan vara än kreatursfoder. Förordningen borde därför, anförde jag, sålunda ändras, att befrielse från skatt i dylikt fall möjliggjordes, och denna befrielse borde åtnjutas genom restitution i den omfattning och på de villkor, Kungl. Maj:t bestämde. Dessa uttalanden föranledde ej någon erinran från riksdagens sida.

I skrivelse den 27 december 1934 har nu *aktiebolaget Lauxein-Casco* anhållit, att Kungl. Maj:t måtte medgiva bolaget restitution av erlagd skatt med 8,930 kronor 34 öre för 414,091 kilogram oljekakor och sojamjöl, som under tiden 14 september 1933—9 juli 1934 införts för bolagets räkning från utlandet och som under tiden 19 september 1933—12 september 1934 använts vid bolagets fabrik för tillverkning av lim.

Över framställningen har generaltullstyrelsen den 18 januari 1935 avgivit infortrat utlåtande. Av handlingarna i ärendet inhämtas följande.

I en till generaltullstyrelsen den 6 oktober 1934 inkommen skrivelse anhöll bolaget om restitution av skatt för vissa partier oljekakor och fodermjöl, vilka åtgått för framställning av lim under följande tider, nämligen 293,710 kilogram under tiden 19 september 1933—30 maj 1934, 120,381 kilogram under tiden 1 juni—12 september 1934 och 34,425 kilogram under tiden 13—30 september 1934.

Vid prövning av restitutionsansökan den 6 december 1934 fann generaltullstyrelsen ansökningen kunna allenast i så måtto bifallas, att styrelsen till bolaget restituerade den å sistnämnda 34,425 kilogram belöpande skatten. Vad angår de 120,381 kilogram, som använts under tiden 1 juni—12 september 1934 och för vilka skatten utgjorde tillhoppa 3,056 kronor 14 öre fann styrelsen hinder för beviljande av restitution föreligga däri, att bolaget under berörda tid ej jämlikt kungörelsen nr 178/1934 erhållit förhandstillstånd till åtnjutande av restitutionsrätt samt, i fråga om den under juni använda varumängden jämväl i den omständigheten, att ansökan om restitution ej gjorts före utgången av nästföljande månad. Vad beträffar de 293,710 kilogram, som använts vid limtillverkning under tiden 19 september 1933—30 maj 1934 eller således före ikraftträdandet av stadgandet om restitutionsrätt vid ifrågavarande varuanvändning, ansåg styrelsen sig icke på grund av kungörelsen nr 177/1934 kunna medgiva restitution av den å nämnda varumängd belöpande skatten, 5,874 kronor 20 öre.

Generaltullstyrelsen har i sitt utlåtande anfört i huvudsak följande.

Med hänsyn till föreliggande särskilda omständigheter hade styrelsen ej något att erinra, därest Kungl. Maj:t skulle finna skäligt att, med bifall till bolagets framställning, såvitt anginge de 120,381 kilogram, vilka använts under tiden 1 juni—12 september 1934, förklara bolaget berättigat att, oaktat de föreskrivna restitutionsvillkoren i förut angivna hänseenden ej iakttagits, återbekomma det å sagda myckenhet belöpande skattebeloppet 3,056 kronor 14 öre.

Beträffande de 293,710 kilogram, som använts före den 1 juni 1934, torde för restitution av den därå belöpande skatten, 5,874 kronor 20 öre, böra förutsättas riksdagens medgivande. Då en belastning av den ifrågavarande industriella verksamheten varit en icke åsyftad följd av fodermedelsbeskattningen, ett förhållande, som sedermera funnits påkalla utvidgning av restitutionsmöjligheterna, ansåge styrelsen bolagets anhållan om återgåldande jämväl av den skatt, bolaget fått vidkännas vid tillverkningen under sistnämnda tid, vara ur billighetssynpunkt befogad. På grund härav och då några konsekvenser med avseende å andra liknande fall icke syntes vara att förutse, ville styrelsen ej motsätta sig, att proposition i sådant syfte avlättes till riksdagen.

Kungl. Maj:t har genom beslut förut denna dag så tillvida bifallit bolagets framställning, att Kungl. Maj:t förklarat bolaget berättigat att erhålla restitution av den skatt, 3,056 kronor 14 öre, som erlagts för den under tiden 1 juni—12 september 1934 använda varumängden, samt bemyndigat generaltullstyrelsen att till bolaget utbetala sagda belopp.

Vad angår bolagets hemställan om restitution av det skattebelopp, som erlagts för sådan vara, vilken kommit till användning under tiden före den 1 juni 1934, torde de skäl, vilka föranledde 1934 års författningsändring, tala för att, därest skatt erlagts för vara, som använts för framställning av annat än kreatursfoder, restitution må kunna erhållas oavsett den tidpunkt då användningen skett. Enär den utvidgning av restitutionsrätten, som föregående år verkställdes, ej är av retroaktiv natur, lärers dock, såsom generaltullstyrelsen framhållit, bolagets hemställan i denna del ej kunna

*Departements-
chefen.*

bifallas utan riksdagens samtycke. Jag tillstyrker därför, att Kungl. Maj:t utverkar medgivande av riksdagen att lämna tillstånd till restitution av skatt för vara, vilken före den 1 juni 1934 tagits i anspråk för framställning, som nyss nämnts.

Under åberopande härav hemställer jag, att Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen medgiva

att restitution av skatt, som avses i förordningen den 14 juni 1933 (nr 329) om skatt å oljekakor och vissa slag av fodermjöl må, enligt Kungl. Maj:ts bestämmande, åtnjutas för vara, vilken inom riket före den 1 juni 1934 använts för framställning av annan vara än kreatursfoder.

Till denna av statsrådets övriga ledamöter biträdda hemställan behagar Hans Kungl. Höghet Kronprinsen-Regenten lämna bifall samt förordnar, att proposition av den lydelse bilaga till detta protokoll utvisar skall avlätas till riksdagen.

Ur protokollet:

Nils Flodman.